

ATS 12: 1 NATURSKILDRINGARNA I DEN NORRÖNA DIKTNINGEN. 37

kan det ju, äfven om det är ett senare tillägg, hafva intresse, såsom vittnande om sin tids meningar. I den »forngermaniska epiken» har det dock svårligen något berättigadt rum. Lünings har vid sin tolkning af Skirnis förbannelseformel

pitt geð grípi
*pik morn morni*¹

bevarat den urgamla (redan i den s. k. Köpenhamn-upplagan och hos Finn Magnusen framställda), för länge sedan af språkliga grunder förkastade öfversättningen: »Ditt sinne gripe dig hvarje morgon, morgon efter morgon»². Då denna tolkning alldeles säkert är ohållbar, förfaller detta stöd för Lünings åsigt, hvilken dock, såsom ofvan antydts, kan stödja sig på andra, säkrare ställen i fornlitteraturen.

Säkert är, att dagens inbrott med soluppgången ansågs som en ljufvig stund; då förstenades, enligt sagan, alla de nattens onda väsen, hvilka förut ostördt fått råda, men nu blefvo öfverraskade af morgonens ljus. Så heter det i Alvissmål (strof 36): »dverg, du är öfverraskad af dagen, nu skiner solen i salarne»

uppi ertu dvergr um dagaðr,
nú skínn sól i sali,

och i Helgakviða Hjörvarðssonar (strof 31) säger Helge till trollpackan Hrimgerðr:

Dagr er nú, Hrimgerðr,
en pik dvalda hefir
Atli til aldraga;
hafnarmark þykkir
hlægligt vera
þars þú í steins líki stendr.

¹ Bugges uppl. Tolkingen är osäker, Bugge, som ändrat *pitt* till *pik*, öfversätter: dina känslor skola öfverväldiga dig, bekymmer skall gräma dig, jfr Grundtvig s. 203.

² Då man möter en sådan öfversättning, komma författarens ord i företalet, der han ber fackmännen om förlåtelse, emedan han så ofta vållar dem obehag (*læstige falle*) med en nyhøgtysk öfversättning, uti en ny, rätt egendomlig dager.